

สรุปย่อคำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ๒๕๕๑- ๒๕๕๓

ฉบับที่ ๑

.....

สรุปตามหนังสือรวมคำวินิจฉัยสั่งการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
และคำสั่งศาลเรื่องคัดค้านการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ เล่ม ๒
ของสำนักวินิจฉัยและคดี

สารบัญ

ลำดับที่		หน้า
๑ - ๒	ฐานความผิดย้ายบุคคลเข้าในทะเบียนบ้าน	มาตรา ๔๓ ๑
๓	ฐานความผิดไม่ยื่นบัญชีค่าใช้จ่าย	มาตรา ๕๕ ๑
๔ - ๒๔	ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ	มาตรา ๕๗(๑) ๑ - ๑๐
๒๕ - ๒๗	ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีให้ เสนอให้ฯ	มาตรา ๕๗(๒) ๑๑ - ๑๒
๒๘ - ๒๙	ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีอื่นๆ	มาตรา ๕๗(๔) ๑๒
๓๐ - ๓๕	ฐานความผิดหาเสียงด้วยวิธีหลอกลวง บังคับ ชูเชิญฯ	มาตรา ๕๗(๕) ๑๒ - ๑๔
๓๖	ฐานความผิดจัดยานพาหนะ	มาตรา ๕๘ ๑๕
๓๗ - ๓๘	ฐานความผิดหาเสียงในเวลาที่ต้องห้าม	มาตรา ๖๑ ๑๕ - ๑๖
๓๙ - ๔๐	ฐานความผิดความบกพร่องของเจ้าหน้าที่	มาตรา ๑๑๕ ๑๖ - ๑๗
๔๑ - ๔๔	การสืบสวนสอบสวน	มาตรา ๒๔ พ.ร.ป. กกต. ๒๕๕๐ ๑๘ - ๑๙

.....

๑. ฐานความผิดการย้ายบุคคลเข้าในทะเบียนบ้าน มาตรา ๔๓

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๔ คน ย้ายที่อยู่เข้าในทะเบียนบ้านซึ่งเป็นบ้านเช่าที่ผู้คัดค้านเป็นเจ้าของ แต่ในความเป็นจริงบุคคลทั้งสี่ก็ยังคงพักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่อื่น แม้พยานหลักฐานของผู้ร้องยังไม่อาจฟังได้ว่าผู้คัดค้านเป็นผู้ก่อ ผู้สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ผู้อื่นดำเนินการ การกระทำดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้คัดค้าน ย่อมเป็นการเอื้อประโยชน์ในการเลือกตั้งโดยตรง จึงสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้าน (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๖๒/๒๕๕๑ , ความเห็น กกต. ที่ ๒๖/๒๕๕๑)

๒. ฐานความผิดการย้ายบุคคลเข้าในทะเบียนบ้าน มาตรา ๔๓

ผู้ถูกกล่าวหาและน้องชายผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกันย้ายบุคคล ๖ คนเข้ามาในทะเบียนบ้านของผู้ถูกกล่าวหาและน้องชายโดยมิได้อยู่อาศัยจริงและได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่คัดค้าน จึงมีหลักฐานอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการโดยไม่สุจริตเพื่อให้ตนเองได้รับการเลือกตั้ง จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาหนึ่งปี และให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้าน (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๗๔/๒๕๕๑ , ความเห็น กกต. ที่ ๓๒/๒๕๕๑)

๓. ฐานความผิดไม่ยื่นบัญชีค่าใช้จ่าย มาตรา ๕๕

เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และผู้คัดค้านทราบผลการเลือกตั้งในวันดังกล่าว ผู้คัดค้านจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายภายในกำหนดเก้าสิบวัน โดยมีให้วันแรกแห่งระยเวลานั้นรวมเข้าด้วยกัน กรณีของผู้คัดค้านจึงต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เป็นต้นไปซึ่งครบกำหนดในวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ การที่ผู้คัดค้านยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จึงเกินกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕ แม้ตามเอกสารจะแจ้งให้ผู้คัดค้านสามารถยื่นบัญชีรายรับและรายจ่ายได้จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการระบุนวันที่ยื่นผิดพลาด ก็ไม่เป็นเหตุยกเว้นให้ผู้คัดค้านยื่นเกินกำหนดเวลาตามกฎหมายได้ จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้าน(คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๕๑/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๘๒/๓ / ๒๕๕๑)

๔. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

แม้ผู้ร้องเรียนการเลือกตั้งจะไม่มีส่วนได้เสียกับผลการเลือกตั้ง แต่ก็ป็นญาติกับผู้สมัครรับเลือกตั้งคู่แข่งผู้คัดค้าน และให้การว่าได้โต้เถียงกับน้องสะใภ้เกี่ยวกับเรื่องเงินซื้อเสียงที่ได้จากห้วคะแนนผู้คัดค้าน จำนวน 3,500 บาทหรือ 3,000 บาทที่หน้าร้านค้า ซึ่งแตกต่างจากน้องสะใภ้ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนว่า ไม่เคยมีเรื่องทะเลาะเกี่ยวกับเงินซื้อเสียงเลือกตั้งที่บริเวณหน้าร้านค้ากับใคร จึงเป็นเรื่องที่ไม่ปกตินักที่มีการโต้เถียงที่หน้าร้านค้าเกี่ยวกับการให้เงินซื้อเสียงซึ่งเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ทั้งที่น้องสะใภ้ที่โต้เถียงก็ไม่มีส่วนได้เสียกับเงินจำนวนนั้นและในทางไต่สวนก็ไม่ได้ความว่าผู้ให้เงิน(ห้วคะแนน)เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้านอย่างไร เมื่อคำเบิกความของผู้ร้องเรียนการเลือกตั้งยังมีข้อสงสัยและขัดกับเหตุผลหลายประการ พยานหลักฐานยังไม่มีน้ำหนักอันควรเชื่อว่าห้วคะแนนให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จึงไม่มีเหตุที่จะให้มี

การเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้าน ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๗๓๒/๒๕๕๑ , ความเห็น กกต. ที่ ๑๓/๒๕๕๑)

๕. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

นางวนิดาให้การว่า วันเกิดเหตุ เวลาประมาณ ๑๘ นาฬิกา พยานขับรถผ่านบ้านนายล้วน นายล้วนเรียกให้เข้าไปบริเวณหลังบ้าน แล้วนายล้วนยื่นเงินให้พยานบอกว่า “เบอร์ ๑ นายกเดียวกับเบอร์ ๓ อบต.” พยานรับเงินมาใส่ไว้ในกระเป๋าโดยมิได้ตรวจนับ ต่อมาเวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา นายมานะสามีของพยานกลับบ้าน พยานเล่าเรื่องให้ฟังและมอบเงินดังกล่าวให้ นายมานะได้ตรวจนับเงิน แล้วเก็บเงินไว้ แต่ นายมานะกลับให้การว่า วันดังกล่าวเวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา ขณะพยานอยู่ที่บ้านพัก นางวนิดากลับจากตลาดมาเล่าให้พยานฟังว่า ขณะกลับบ้านผ่านบ้านของนายล้วน นางวนิดาได้รับเงินจำนวน ๘๐๐ บาท นางวนิดาเก็บเงินไว้กับตนเองตลอด ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ พยานไปสอบถามเอาเงินดังกล่าวจากนางวนิดา แล้วนำไปแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งขัดแย้งกัน นอกจากนี้เมื่อพิจารณาดูแผนที่สังเขปบ้านของนางวนิดากับบ้านของนายล้วนปรากฏว่าการเดินเข้าออกบ้านของนางวนิดาไม่ต้องผ่านบ้านของนายล้วน จึงฟังไม่ได้ว่ามีผู้แจกเงินเพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเลือกตั้งผู้คัดค้านตามคำร้อง ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๘๕๖/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๓๗/๒๕๕๑)

๖. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

ผู้ร้องมีพยานเพียงปากเดียวที่อ้างว่า ได้รับเงินจากห้วคณะนของผู้คัดค้านแต่พยานนี้ได้รับการช่วยเหลือด้านการเงินจากครอบครัวของผู้ร้องเรียนซึ่งเป็นผู้สมัครคู่แข่งผู้คัดค้าน ส่วนพยานปากอื่นของผู้ร้องกลับให้ถ้อยคำและเบิกความทำนองเดียวกันว่า ไม่มีผู้ใดมาซื้อเสียงและไม่เคยเห็นเหตุการณ์ขณะมีการซื้อเสียง ประกอบกับวัน เวลาที่เกี่ยวข้องในหนังสือร้องคัดค้านการเลือกตั้งของผู้ร้องเรียนระบุแตกต่างขัดแย้งกับคำให้การของตนเองและพยานอื่น ส่วนการบันทึกของประธานอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนได้ความเพียงว่ามีการแจ้งทางโทรศัพท์ว่ามีการซื้อเสียงแต่เมื่อไปตรวจสอบก็ไม่พบเหตุการณ์ใดซึ่งง่ายต่อกล่าวอ้างพยานหลักฐานจึงมีน้ำหนักน้อยไม่พอให้รับฟังได้ จึงไม่มีเหตุให้ต้องมีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้าน ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๖๒๓๑/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๕๙/๒๕๕๑)

๗. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

ผู้ร้องมีผู้ร้องเรียนการเลือกตั้งมาเบิกความเป็นพยานเพียงปากเดียวเท่านั้น การรับฟังคำของพยานเดียวเช่นนี้ย่อมต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งได้ความจากพยานปากนี้ว่า ตัวแทนผู้คัดค้านแจกเงินให้แก่พยานจำนวน ๑,๒๐๐ บาท เป็นธนบัตรฉบับ ๑๐๐ บาท รวม ๑๒ ฉบับ กำชับให้พยานแจกเงินให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบ้านคนละ ๒๐๐ บาท โดยขณะที่ยื่นมีบุคคลอื่นรวมทั้งพยานเพียง ๔ คนเท่านั้น หากตัวแทนผู้คัดค้านต้องการแจกเงินก็น่าจะแจกเพียง จำนวน ๘๐๐ บาทเท่านั้น คำของพยานจึงขัดต่อเหตุผล และเป็นการแจกต่อหน้าบุคคลอื่นอีกถึง ๓ คน หากตัวแทนผู้คัดค้านกล่าวพอที่จะแจกเงินแก่พยานต่อหน้าบุคคลอื่นจริงแล้ว ก็น่าที่จะแจกเงินให้แก่บุคคลเหล่านั้นด้วยตนเองเสียทีเดียวซึ่งย่อมมีผลในการจูงใจได้ดีกว่า นอกจากนี้พยานผู้รับเงินไปร้องเรียนโดยมีผู้สมัครคู่แข่งผู้คัดค้านเขียนคำร้องเรียนให้และเป็นผู้พาไป พฤติการณ์ดังกล่าวสอดคล้องให้

เห็นว่าพยานไม่ได้ไปร้องเรียนด้วยเจตนาสุจริตใจด้วยตนเอง หากแต่ถูกชักนำไป นับเป็นข้อพิรุณอีกประการหนึ่ง แม้จะมีบันทึกถ้อยคำของพยานอีก ๔ ปากที่ให้ถ้อยคำไว้กับคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนของผู้ร้อง แต่ก็คงเป็นพยานบอกเล่า มีน้ำหนักน้อย พยานหลักฐานของผู้ร้องยังไม่มีน้ำหนักแน่นหนาและมั่นคงเพียงพอให้ควรเชื่อได้ว่า มีตัวแทน(หัวคะแนน)ของผู้คัดค้านทั้งสองได้กระทำการตามคำร้อง ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๙๑๕/๒๕๕๑, คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๗/๒๕๕๑)

๘. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

เมื่อฝ่ายผู้คัดค้านแถลงจิตใจซักถามพยานฝ่ายผู้ร้องที่ได้ให้การไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนแต่ในวันสืบพยานฝ่ายผู้ร้อง ผู้ร้องไม่นำพยานปากนั้นมาไต่สวน ศาลจึงไม่รับฟังบันทึกพยานดังกล่าวเป็นหลักฐานในคดีตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยคดีฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๓ วรรคสาม นอกจากนั้นพยานฝ่ายผู้ร้องหลายปากกลับเบิกความปฏิเสธว่ามีได้เห็นเหตุการณ์และไม่มีกรให้เงินดังที่ปรากฏตามบันทึก เหตุที่พยานให้ถ้อยคำดังกล่าวสืบเนื่องจากผู้ร้องเรียนการเลือกตั้งว่าจ้างให้การปรักปรำผู้คัดค้านและพยานเหล่านี้เข้าให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนก็สืบเนื่องจากการชักนำของผู้ร้องเรียนการเลือกตั้ง เมื่อผู้ร้องมิได้นำผู้ร้องเรียนการเลือกตั้งมาเป็นพยานถึงพฤติการณ์ที่พยานดังกล่าวอ้างอีกทั้งการที่อ้างว่าผู้คัดค้านให้เงินแก่นาง ก เวลา ๑๓ นาฬิกา และนาย ข เวลา ๑๗ นาฬิกา จึงขัดต่อเหตุผลว่าเหตุใดผู้คัดค้านจึงต้องให้เงินแก่ทั้งสองต่างเวลากันทั้งที่อยู่หมู่บ้านเดียวกัน พยานหลักฐานของผู้ร้องยังไม่มีน้ำหนักอันควรเชื่อได้โดยสนิทใจว่าผู้คัดค้านได้กระทำความผิดตามที่ถูกร้อง ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๖๔/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๗/๒๕๕๑)

๙. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

ผู้ร้องเรียนการเลือกตั้งอ้างว่า เป็นผู้รับเงินจากหัวคะแนนผู้คัดค้านเพียงผู้เดียว แต่กลับอ้างวันที่เกิดเหตุ และวันที่เกี่ยวข้องผิดแผกแตกต่างไปจากพยานปากอื่นที่ตนอ้างว่าเล่าให้ฟัง ทำให้เกิดพิรุณ และในการร้องเรียนผู้ร้องเรียนได้ไปปรึกษาหารือกับผู้สมัครซึ่งเป็นคู่แข่งในการเลือกตั้งกับผู้คัดค้านด้วย ที่สำคัญผู้มีผู้ร้องเรียนให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนอ้างว่าทราบจากผู้ร้องเรียนว่า หัวคะแนนนั้นได้ให้เงินบุตรสาวตนด้วย แต่ในชั้นพิจารณาให้การว่านอกจากให้เงินบุตรสาวตนแล้วยังให้เงินผู้มีชื่ออื่นอีกด้วย ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่แตกต่างกันมาก โดยที่ในชั้นคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนไม่ปรากฏว่าได้มีการสอบปากคำบุตรสาวหรือผู้มีชื่อนั้นแต่อย่างใด ทั้งผู้ร้องเรียนก็ไม่ได้ให้การถึงเรื่องดังกล่าวด้วย คำให้การของสามผู้ร้องเรียนจึงมีพิรุณน่าสงสัย นอกจากนี้การที่ผู้ร้องเรียนอ้างว่า ได้นำเงินไปที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแต่พบเจ้าหน้าที่ซึ่งแจ้งว่า การคืนเงินหลังวันเลือกตั้งจะเป็นความผิดนั้น ก็ไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่นั้นเป็นใครไม่ได้นำมาเบิกความในชั้นพิจารณาด้วย ซึ่งเท่ากับเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นั้นเอง และสำหรับชาวบ้านที่ร่วมเดินขบวน จำนวน ๓๐๐-๔๐๐คน ก็มีบุตรของคู่แข่งและผู้สมัครในกลุ่มเดียวกับคู่แข่งของผู้คัดค้านรวมอยู่ด้วยที่สำคัญหากอ้างว่ามีการซื้อสิทธิขายเสียงกันมากจนชาวบ้านออกมาเดินขบวนประท้วงกันเช่นนี้ น่าจะต้องมีพยานบุคคลอื่นออกมายอมรับว่าได้รับการแจกเงินนอกเหนือจากผู้ร้องเรียนและการที่ผู้ร้องนำสืบว่ามีการแจกเงินแก่ผู้ร้องเรียนเพียงคนเดียวเท่ากับผู้คัดค้านได้รับคะแนนเลือกตั้งที่ไม่สุจริตเพียงหนึ่งคะแนนเท่านั้น ย่อมไม่เป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้คัดค้านได้รับการเลือกตั้ง จึงไม่มีเหตุให้ต้องมีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้านตาม

มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๔๒/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๔๘/๒๕๕๑)

๑๐. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

ผู้ร้องมีพยานซึ่งทำหน้าที่สื่อร้องเรียนผู้คัดค้านทั้งสองเบิกความว่า ได้รับการบอกเล่าจากผู้มีชื่อ ว่า มีการแจกเงินให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แต่ผู้ร้องไม่นำผู้มีชื่อนั้นเข้าเบิกความ พยานของผู้ร้องปากนี้จึงเป็นพยานบอกเล่า อีกทั้งพยานอีกสองปากที่ยืนยันว่าได้รับแจกเงินก็ไม่ยืนยันว่าผู้ที่นำเงินมาแจกแก่พยานเป็นตัวแทนหรือหัวหน้าคณะของผู้คัดค้านทั้งสองจริงหรือไม่ รวมทั้งพยานที่อ้างว่าเป็นผู้บันทึกเสียงคำพูดของผู้ที่รับว่าได้การแจกเงิน แต่เมื่อศาลให้พยานนี้แสดงวิธีการบันทึกเสียงกลับไม่สามารถบันทึกได้ และข้อความที่ถอดจากเครื่องเสียงก็ไม่มีส่วนใดที่พาดพิงหรือสื่อแสดงว่าผู้คัดค้านทั้งสองได้แจกเงินซื้อเสียง ข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่าผู้คัดค้านกระทำการฝ่าฝืน มาตรา ๕๗(๑) จึงไม่มีเหตุให้ต้องมีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้าน ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๗๘/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๘๕/๒๕๕๑)

๑๑. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

เมื่อผู้ร้องไม่ได้นำพยานซึ่งได้บันทึกถ้อยคำไว้ในชั้นสืบสวนสอบสวนของ กต. มาเบิกความตอบข้อซักถามเพิ่มเติมของคู่ความและรับรองความถูกต้องบันทึกถ้อยคำพยาน จึงไม่อาจรับฟังบันทึกถ้อยคำพยานของผู้ร้องนี้เป็นพยานหลักฐานแห่งคดีตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ข้อ ๑๓ และ ๑๔ ได้ เมื่อผู้ร้องมีแต่บันทึกถ้อยคำพยานล่วงหน้าและพยานบอกเล่าเท่านั้นโดยไม่มีประจักษ์พยานมานำสืบ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่าผู้คัดค้านได้ให้ตัวแทนหรือหัวหน้าคณะนำเงินไปให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อลงคะแนนเลือกผู้คัดค้าน และสำหรับพยานฝ่ายผู้ร้องที่มาเบิกความแต่ปรากฏว่าพยานนั้นเป็นญาติกับผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งอยู่ในทีมเดียวกับผู้ร้องเรียนการเลือกตั้ง และสามีของพยานนี้ก็ช่วยผู้สมัครดังกล่าวหาเสียงโดยการนำป้ายโฆษณาหาเสียงมาติดที่รถของตนด้วย อีกทั้งการที่ผู้รับแจกเงินจากผู้ที่กล่าวหาว่าเป็นหัวหน้าคณะของผู้คัดค้านคนหนึ่งเป็นผู้ไม่มีสิทธิเลือกตั้งและอีกคนหนึ่งเป็นญาติพี่น้องกับผู้ช่วยหาเสียงซึ่งเป็นพวกเดียวกับผู้ร้องเรียนการเลือกตั้ง จึงไม่น่าเชื่อว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นหัวหน้าคณะจะกล้านำเงินไปให้ผู้ไม่มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งเพราะไม่มีประโยชน์ต่อผู้คัดค้านและไม่น่าเชื่อว่าจะกล้านำเงินไปให้แก่ญาติพี่น้องของผู้ช่วยหาเสียงฝ่ายตรงข้ามซึ่งเป็นการเสี่ยงต่อการถูกร้องเรียนและอาจจะเสียเงินเปล่า ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๙๔/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๐๓/๒๕๕๑)

๑๒. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

เมื่อประจักษ์พยานฝ่ายพยานผู้ร้องทั้งสามปากเบิกความยืนยันข้อเท็จจริง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวันเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำ อีกทั้งบุคคลและธนบัตรที่เกี่ยวข้องครบถ้วนชัดเจนสมเหตุสมผล ไม่มีพิรุณ การที่ผู้คัดค้านต่อสู้ว่าการให้เงินทั้ง ๓ เหตุการณ์มีประจักษ์พยานรู้เห็นเหตุการณ์ละ ๑ คน จึงไม่น่าเชื่อถือ เห็นว่าการให้เงินดังกล่าวเป็นการกระทำผิดอาญามีโทษถึงจำคุก การไม่มีพยานอื่นรู้เห็น ไม่ถือเป็นพิรุณ และเมื่อประจักษ์พยานทั้งสามปากเบิกความยืนยันว่าได้รับเงินจากหัวหน้าคณะของผู้คัดค้านต่างกรรมต่างวาระกัน ดังนั้นรูปคดีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้คัดค้านเป็นผู้ก่อให้เกิดผู้อื่นให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจ

ให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน อันเป็นการฝ่าฝืน พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๕ มาตรา ๕๗(๑)

การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลเกินกว่า ๑ ปี นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งนั้น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๙ วรรค ๒ และวรรคท้าย มิได้กำหนดเวลาบังคับให้ผู้ร้องต้องยื่นคำร้องภายใน ๑ ปี นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลเกินกว่า ๑ ปี นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งได้ภายในระยะเวลาอันสมควร

จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้คัดค้าน ๑ ปี และให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลใหม่ แทนผู้คัดค้าน (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๓๑,๕๐๓๒/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๖๕/๒๕๕๑)

๑๓. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

พยานฝ่ายผู้ร้องทั้งสามต่างให้การว่าไปที่บ้านนายสนามด้วยกัน ขณะที่นายสนามส่งเงินให้อยู่ด้วยกันหลังจากนั้นก็ได้แบ่งเงินกัน แต่พยานทั้งสามต่างให้การแตกต่างกันในหลายข้อเกี่ยวกับสถานที่รับเงินและผู้รับเงินจากนายสนาม โดยนายสมชายให้การว่า เห็นนายสนามให้เงินแก่นางนงลักษณ์ที่หน้าประตูบ้านพัก ยังไม่ได้เข้าไปในบ้านพัก แต่นางนงลักษณ์กลับให้การว่า ได้รับเงินจากนายสนามที่รับแขกภายในบ้าน และนางพะเยาว์ให้การว่า นายสนามให้เงินแก่พยานที่บริเวณรั้วบ้านพักของพยาน นอกจากนี้ในเรื่องสี่ล้อของนายสนามในวันนั้น นายสมชายและนางนงลักษณ์ให้การว่านายสนามใส่เสื้อเชิ้ตสีชมพู แต่นางพะเยาว์ให้การว่านายสนามใส่เสื้อยืดสีเหลือง ซึ่งความแตกต่างของคำให้การของพยานล้วนเป็นสาระสำคัญ เมื่อผู้คัดค้านให้การปฏิเสธมาโดยตลอด ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่านายสนามได้ให้เงินแก่พยานทั้งสาม และสำหรับกรณีที่นายสนามถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนั้น ผู้ร้องไม่นำสืบว่านางทองหล่อซึ่งถูกระบุว่าได้รับเงินจากนายสนาม คือผู้ใดและเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือไม่ จึงเป็นพยานหลักฐานที่เลือนลอยเป็นพิรุธไม่น่าหนักใจรับฟังได้ อีกทั้งนายสนามเคยให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนว่าไม่เคยรู้จักผู้คัดค้านมาก่อนและไม่เคยช่วยผู้คัดค้านหรือบิดาผู้คัดค้านในการหาเสียงเลือกตั้งเช่นกัน ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่า นายสนามได้จัดเตรียมเพื่อจะให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้าน ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๓๒๘/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๗๖/๒๕๕๑)

๑๔. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

ในชั้นสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการการเลือกตั้ง นายสมานให้การว่า นายหล้าให้เงินจำนวน ๖๐๐ บาท กับตนพร้อมทั้งพูดว่า หัวละ ๒๐๐ บาท สำหรับ ๓ คน ในบ้านนายสมานให้ลงคะแนนให้ผู้คัดค้าน แต่นายสมานเบิกความในชั้นศาลว่า พยานไม่เคยได้รับเงินจำนวน ๖๐๐ บาท จากนายหล้า ทำให้คำให้การของนายสมานในชั้นที่ถ้อยคำขึ้นสอบสวนขัดกับคำเบิกความในชั้นศาล แต่ผู้ร้องก็ได้สอบคำให้การของบุคคลที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ไว้ให้กระจ่างชัดว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ผู้ร้องคงมีแต่บันทึกคำให้การของนายสมานซึ่งมีข้อแตกต่างกันในสาระสำคัญที่เป็นพิรุธไม่น่าเชื่อถือ จึงฟังไม่ได้ว่านายหล้ากระทำการฝ่าฝืน มาตรา ๕๗(๑) พ.ร.บ.ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๕

ในส่วนของนายเย็นเคยให้การในชั้นสืบสวนสอบสวนครั้งแรกและครั้งที่ ๒ ว่า นายสมพรให้เงินตน ๒๐๐ บาท เพื่อลงคะแนนให้ผู้คัดค้าน ตนไม่ได้ลงคะแนนให้ผู้คัดค้านแต่ลงคะแนนให้ผู้สมัครหมายเลข ๒ และครั้งที่ ๓ นายเย็นกลับให้การว่า ในวันเลือกตั้งตนลงคะแนนให้กับหมายเลข ๓ ซึ่งขัดกันเป็นพิรุณไม่น่าเชื่อถือ แต่ผู้ร้องก็มีได้สอบปากคำผู้เกี่ยวข้องที่นายเย็นกล่าวถึง พยานหลักฐานในส่วนของผู้ร้องจึงไม่มีน้ำหนัก ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๙๖/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๘๗/๒๕๕๑)

๑๕. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

การที่ผู้คัดค้านทั้งหกได้โฆษณาหาเสียงเลือกตั้งโดยจัดทำและแจกจ่ายแผ่นพับหาเสียงเลือกตั้งและใช้รถยนต์โฆษณาหาเสียงเลือกตั้งมีข้อความว่า “๖๐ ปี ขึ้นไปให้เบี่ยยังชีพทุกคน” และได้ปราศรัยหาเสียงว่า หากได้รับเลือกตั้งจะให้เบี่ยยังชีพกับผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปี ขึ้นไปทุกคน คนละ ๕๐๐ บาทต่อเดือน ซึ่งย่อรวมถึงผู้สูงอายุที่ขาดคุณสมบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ข้อ ๖ ด้วย ถือได้ว่าเป็นนโยบายที่ขัดกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๖ การประกาศนโยบายดังกล่าวจึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้คัดค้านที่จะสามารถดำเนินการได้จริง การโฆษณาและปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งของผู้คัดค้านตามคำร้องจึงเป็นการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนต่อ พ.ร.บ.การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕ มาตรา ๕๗(๑) จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้คัดค้านและให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้าน (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๖๕/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๗๐/๒๕๕๑)

๑๖. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

การที่นางสมศรีให้ถ้อยคำฯ ขณะที่ตนอาบน้ำอยู่ในห้องน้ำชั้นล่างทราบว่ามีผู้คัดค้านที่ ๒ มาหานางวิภาวดีที่บ้านชั้น ๒ และให้เงินแก่นางวิภาวดีซึ่งอยู่บ้านคนเดียววันนั้น เห็นว่าเป็นการยากที่บุคคลซึ่งอยู่ในห้องน้ำชั้นล่างของบ้านจะทราบว่าใครได้เข้ามาในบ้านของตนจึงต้องรับฟังด้วยความระมัดระวัง ส่วนคำเบิกความของนายอิทธิพล(ผู้ร้องเรียน)และนางสมถวิล(ผู้รับเงิน)ที่แตกต่างกันในรายละเอียดเรื่องสถานที่ที่มีการพูดคุยกัน จำนวนบุคคลที่อยู่ด้วยกัน นอกจากนี้พฤติกรรมของนางสมถวิลที่มีได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดหรือมิได้แจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจด้วยตนเอง ทั้งๆที่ตนเองไปพร้อมกับนายอิทธิพลในการร้องเรียนและแจ้งความดำเนินคดีแก่ผู้คัดค้านจึงเป็นการผิดวิสัย ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๗๗๙/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๗๘/๒๕๕๑)

๑๗. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

พยานผู้ร้องปากนายนิม นางสมเกษ นางจำลอง และนางสงวนเบิกความว่า ก่อนวันเลือกตั้ง ๒ วัน ภริยาของผู้คัดค้านที่ ๒ แจกเงิน ๓๐๐ บาท ให้แก่นางสมเกษโดยมีผู้คัดค้านที่ ๒ อยู่ด้วย ขณะเดียวกันนางจำลองก็ได้รับแจกเงินจากนายจูลซึ่งหาเสียงให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ด้วย ดังนั้นการที่นางจำลองเป็นญาติเกี่ยวข้องกับนายนิมผู้ร้องเรียนแต่นางจำลองมีบุตรชายคนหนึ่งแต่งงานกับบุตรสาวของนายจูล(ตัวแทนผู้คัดค้านที่

๑) หากนายจุลจะนำเงินมาแจกแก่นางจำลองเพื่อให้ช่วยลงคะแนนเลือกตั้งแก่ทีมของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ เมื่อคำนึงถึงว่าด้วยเหตุเพียงเพราะสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งคนละฝ่ายคงไม่ถึงกับทำให้นางจำลองรับงานมาให้ร้ายแก่นายจุลผู้เกี่ยวข้องเป็นญาติของตน คำเบิกความของนางจำลองจึงช่วยสนับสนุนคำเบิกความของนางสมเภาว่า ได้รับการแจกเงินจากภริยาของผู้คัดค้านที่ ๒ นับได้ว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าภริยาของผู้คัดค้านที่ ๒ กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายเลือกตั้งนี้ จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลใหม่แทนผู้คัดค้านที่ ๑ และให้มีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใหม่แทนผู้คัดค้านที่ ๒ กับให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้านที่ ๒ มีกำหนด ๑ ปี (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๗ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๑๖/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๕๔/๒๕๕๑)

๑๘. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

กรณีกล่าวหาว่า นางแดงกับนายเชิดชัยเป็นหัวคะแนนให้แก่ผู้คัดค้านนั้น ผู้ร้องไม่มีพยานหลักฐานใดมาพิสูจน์ ลำพังการที่บุคคลทั้งสองรู้จักกับผู้คัดค้านไม่อาจสรุปข้อเท็จจริงว่าทั้งสองเป็นหัวคะแนนให้ผู้คัดค้าน ส่วนพฤติการณ์การซื้อเสียง ตามคำให้การของนางศรีจันทร์กับนางสวิตตาให้การเหมือนกันว่าทั้งนางแดงกับนายเชิดชัยมาที่บ้านแล้วมอบเงินให้ จึงเป็นการอ้างเหตุที่เกิดในที่รโหฐานซึ่งมีเฉพาะแต่ผู้ที่อยู่ร่วมในขณะนั้นเท่านั้นที่จะทราบได้ จึงง่ายแก่การกล่าวอ้างเมื่อทั้งนางแดงกับนายเชิดชัยต่างให้การปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นหัวคะแนนของผู้คัดค้าน ทั้งไม่เคยมอบเงินให้ซื้อเสียงให้แก่นางศรีจันทร์กับนางสวิตตา ลำพังแต่เพียงคำให้การปากต่อปากยืนยันกันดังกล่าวโดยปราศจากพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน จึงยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าการซื้อเสียงเกิดขึ้นจริง ส่วนการไปแจ้งความไว้นั้น เจ้าพนักงานตำรวจก็ไม่ได้สอบสวนว่าเป็นความจริงหรือไม่ ยกคำร้อง(คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๙๘๘/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๖๑/๒๕๕๑)

๑๙. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

ในชั้นพิจารณานายผ่านเบิกความว่า วันเกิดเหตุพยานไม่ได้โทรศัพท์ไปหานายพรมมาเพื่อแจ้งเรื่องให้ผู้คัดค้านแจกเงิน ๒๐๐ บาท ซึ่งขัดแย้งกับบันทึกคำให้การของตนเอง และยังขัดแย้งกับคำเบิกความในชั้นพิจารณาของนายพรมมาที่เบิกความว่าวันเกิดเหตุ นายสุพัฒเป็นคนโทรศัพท์มาแจ้งพยานว่า ผู้คัดค้านแจกเงิน ๒๐๐ บาท หลังจากนั้นประมาณ ๑๕ นาที นายผ่านก็โทรศัพท์มาแจ้งเรื่องดังกล่าวให้พยานทราบ นอกจากนี้นายผ่านได้เบิกความเกี่ยวกับลักษณะการแจกเงินของผู้คัดค้านว่า ผู้คัดค้านควักเงินออกมาแล้วนำเงินแจกทุกคนในกลุ่มคนละ ๒๐๐ บาทแต่ไม่มีใครยอมรับเงิน ซึ่งขัดแย้งกับพยานปากอื่นของผู้ร้องคือ นายบุญช่วย นายบุญไตร นายคำพันธ์ นายปาน ที่ให้การในทำนองว่า ผู้คัดค้านให้นายสุพัฒเป็นคนรับเงินโดยตรง ผู้คัดค้านมิได้แจกเงินให้ทุกคนดังคำเบิกความของนายผ่าน คำให้การของนายผ่านจึงมีข้อพิรุธหลายประการ ทำให้ไม่มีน้ำหนักรับฟังได้ ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๔๕/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๒๑๗/๒๕๕๑)

๒๐. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

นายต่วนเบิกความว่า นายทองหล่อจะได้พูดหาเสียงตามที่ผู้ร้องกล่าวหาหรือไม่ จำไม่ได้เพราะนานมาแล้ว และขณะที่นายทองหล่อพูดพยานมองไม่เห็นผู้คัดค้าน นางสมใจเบิกความว่า วันเกิดเหตุพยานไม่ได้ไปร่วมงานวัดเพียงแต่มีบ้านอยู่ข้างวัด ได้ยินเสียงพูดของนายทองหล่อผ่านเครื่องขยายเสียง และในวันเกิดเหตุไม่เห็นผู้คัดค้านเลย ส่วนนายทองพูนเบิกความว่า นายทองหล่อพูดปราศรัยตอนเวลาประมาณ ๑๒ นาฬิกา ส่วนผู้คัดค้านมาวัดประมาณ ๑๐ นาฬิกา และกลับออกไปประมาณ ๑๑ นาฬิกา ดังนี้ พยานหลักฐานของผู้ร้องไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่า ผู้คัดค้านได้อยู่ในวัดขณะที่นายทองหล่อพูดผ่านเครื่องขยายเสียง ทั้งไม่มีหลักฐานใดที่จะพิสูจน์เชื่อมโยงหรือแสดงให้เห็นว่า ผู้คัดค้านมีส่วนเป็นผู้สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นายทองหล่อ(สามีของนางนภาพรซึ่งเป็นอาของผู้คัดค้าน)พูดผ่านเครื่องขยายเสียงด้วยถ้อยคำตามที่ผู้ร้องกล่าวหา จึงยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๖๗๘/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๒๙/๒๕๕๑)

๒๑. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

การที่นางสาวบุญเพ็งให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนว่า วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๑ เวลา ๑๕ นาฬิกา นายสยามยื่นเงินให้ ๒๐๐ บาท พร้อมทั้งพูดว่า “ช่วยเราหน่อยให้เลือกผู้สมัครนายก อบต. เบอร์ ๑” และพยานยังเบิกความยืนยันต่อศาลอีกว่า เงินที่ได้รับแจกจ่ายหมายเลขได้ว่า ศูนย์สี่และสามหก ซึ่งศาลตรวจสอบเงินแล้วมีหมายเลขสองตัวท้ายตรงกับที่พยานเบิกความ นอกจากนี้นางสังวรและนางบัวโลให้การว่า ในวันเดียวกันนั้น เวลา ๑๗ นาฬิกา นายสมานได้ให้เงินแก่บุคคลทั้งสองคนละ ๒๐๐ บาท พร้อมทั้งพูดว่า “ช่วยเราหน่อย ช่วยนายกเบอร์ ๑ ส่วนเบอร์ ๒ บ้านเราช่วยมากแล้ว” ซึ่งนางสังวรให้การอีกว่า ก่อนไปบ้าน นายสยาม นายสยามได้สอบถามหมายเลขโทรศัพท์ของพยาน พยานจึงบอกไป สอดคล้องกับนางสาวประภัสสร (บุตรนางสังวร) ที่ให้การยืนยันต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนว่า นายสยามได้โทรศัพท์มาหานางสังวร ในวันเดียวกันนั้นเวลา ๑๗ นาฬิกาเศษ ส่วนนายสยามอ้างว่าตามวันเวลาดังกล่าว ตนคุยกับนายอุทัยทั้งช่วงเช้าและบ่าย แต่นายอุทัยกลับเบิกความต่อศาลว่าไม่ได้พูดคุยกับนายสยามแต่อย่างใด จึงเป็นพิรุธ คำคัดค้านของผู้คัดค้านฟังไม่ขึ้น จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้าน (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๙๙๓/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๒๐๘/๒๕๕๑)

๒๒. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

แม้นางบุญรอด นางรสสุรินทร์และนางรสสุคนธ์จะเป็นแม่ลูกกันแต่ก็ไม่มีข้อระวางสงสัยว่า แต่ละคนจะมีอิทธิพลต่อกันเป็นเหตุให้อีกคนจำต้องเบิกความไปตามที่ตนต้องการ นางบุญรอดกับพวกเป็นเพียงประชาชนธรรมดาไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เป็นตัวแทนหรือหวัคະແນนให้แก่ฝ่ายใดและต่างยืนยันตรงกันว่า นายสุรชัยเป็นผู้นำเงิน ๒,๐๐๐ บาท มามอบให้กับนางบุญรอด ทั้งนางบุญรอดกับพวกไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับนายสุรชัยหรือผู้คัดค้านที่ ๑ ถึง ๘ มาก่อน ไม่มีเหตุควรระวางสงสัยว่าจะเป็นการปรักปรำนายสุรชัยกับพวก จึงรับฟังได้ว่านายสุรชัยนำเงินไปให้นางบุญรอดกับนางรสสุรินทร์

เมื่อไม่ปรากฏว่านางอัญชลีพรกับพวกเป็นผู้สนับสนุนหรือหวัคະແນนให้กับผู้ใด จึงไม่มีเหตุผลที่นางอัญชลีพรจะกล้าปั้นแต่งเรื่องเท็จเพื่อปรักปรำผู้คัดค้านที่ ๑ ถึง ๙ กับพวก เพียงเพื่อหวังให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองท้องถิ่นอันเป็นประโยชน์ต่อบุคคลภายนอกและทำร้ายผู้มีพระคุณต่อตนเองและครอบครัวที่ให้คำขายกล้วยเดี่ยวอยู่บริเวณหน้าบ้านผู้คัดค้านที่ ๙ ซึ่งเป็นสามีของนางณัฐพร(ซึ่งนางณัฐพรถูกร้อง

ว่าให้เงินแก่นางอัญชลีพร ๒,๐๐๐ บาท)เป็นเวลานานหลายปี พยานหลักฐานของผู้ร้องในข้อนี้รับฟังได้ แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้คัดค้านทั้งสองคนเป็นผู้ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำดังกล่าว แต่ นายสุรชัยเป็นสามีของผู้คัดค้านที่ ๓ และนางณัฐพรเป็นภริยาของผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นผู้มอบเงินให้แก่บุคคลทั้งสอง จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้านที่ ๑ ถึง ๑๒ (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๒๖/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๔๒/๒๕๕๑)

๒๓. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

ในชั้นพิจารณาผู้ร้องมีเพียงนายสุพจน์มาเบิกความยืนยันบันทึกถ้อยคำที่ให้ไว้ต่อ คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน แต่พยานปากนี้เป็นเพียงพยานชั้นที่สองและเป็นพยานบอกเล่า มิใช่ ประจักษ์พยานที่รู้เห็นเหตุการณ์ขณะที่มีการเสนอเงินให้แก่ นายสงกาและนางสาวพรรณี แม้บันทึกถ้อยคำของ นายสุพจน์ที่ส่งศาลซึ่งพยานได้เบิกความรับรองแล้วถือว่า เป็นพยานหลักฐานในคดีก็ตาม แต่ค่าเบิกความของ พยานปากนี้รวมทั้งค่าให้การที่พยานอื่นได้ให้ไว้ต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนโดยลำพังย่อมไม่มีน้ำหนัก มั่นคงให้รับฟังเป็นความจริงได้อย่างสนิทใจ ในข้อนี้ผู้คัดค้านนำสืบโต้แย้งว่า ทั้งนายสมพรและนางสาวพรรณี เป็นหัวหน้าคณะของนายสุพจน์ ดังนั้นเมื่อผู้ร้องไม่สามารถนำนายสมพรและนางสาวพรรณีที่อ้างว่าเป็นประจักษ์ พยานที่รู้เห็นมาเบิกความยืนยันว่า นายทองมุกเสนอให้เงินแก่นายสมพรและนายสงกาเสนอให้เงินนางสาว พรรณี ลำพังค่าให้การของนายสมพรและนางสาวพรรณีในชั้นสอบสวนดังที่กล่าวอ้างมาในคำร้อง เป็นเพียง พยานประกอบพยานหลักฐานอื่นจึงชอบที่ศาลจะปฏิเสธที่จะรับฟังค่าให้การของบุคคลทั้งสอง เมื่อพยานผู้ คัดค้านเบิกความสอดคล้องต่อกัน ย่อมมีน้ำหนักน่าเชื่อถือกว่าพยานหลักฐานของผู้ร้อง ยกคำร้อง (คำสั่งศาล อุทธรณ์ภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๐๕/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๗๕/๒๕๕๑)

๒๔. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีจัดทำ ให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๑)

แม้บันทึกแจ้งข้อกล่าวหาจะไม่มีรายละเอียดว่าผู้สนับสนุนผู้คัดค้านนำเงินไปแจกให้แก่ผู้มี สิทธิเลือกตั้งคนใด แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้คัดค้านได้นำพยานมาให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการสืบสวน สอบสวนในข้อกล่าวหาได้ถูกต้อง ดังนี้ยอมแสดงให้เห็นว่าผู้คัดค้านทราบรายละเอียดแห่งข้อกล่าวหาเป็นอย่างดี และสามารถต่อสู้คดีได้ การแจ้งข้อกล่าวหาจึงชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวน สอบสวนและการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ.๒๕๕๐ และพ.ร.บ.ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๔ แล้ว ส่วนการสอบสวนพยานของผู้ร้องและพยานของผู้คัดค้านในสถานที่แตกต่างกันไม่ใช่สิ่งสำคัญ

การที่นางสาวสุดารัตน์ซึ่งเป็นประจักษ์พยานเพียงปากเดียวที่อ้างว่า ได้รับเงินชื่อเสียงจาก นายอำพร ๑๐๐ บาท จึงต้องรับฟังด้วยความระมัดระวัง เมื่อนางสาวสุดารัตน์ตอบทนายความผู้คัดค้านว่า พยานรู้จักกับนายอำพรแต่ไม่สนิทสนมกัน แต่กลับปรากฏในบันทึกถ้อยคำของพยานที่ให้ไว้กับ คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนว่า รู้จักกับนายอำพรมา ๗ - ๘ ปีสนิทสนมกันดี และได้เบิกความว่า เมื่อ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา นายอำพรมาที่อุ้งถยนต์ของพยานยื่นเงินให้พยาน ๑๐๐ บาท แต่ปรากฏในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีว่า พยานแจ้งความไว้ว่าได้รับเงินจากนายอำพรเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ซึ่งไม่ตรงกันและมีข้อน่าสังเกตว่าเหตุใดพยานจึงต้องนำเรื่องที่ได้รับเงินชื่อเสียงไปแจ้ง ให้นายวิศณุทราบ ทั้งที่ควรจะต้องไปแจ้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดหรือเจ้าพนักงานตำรวจ

ในทันทีที่ได้รับเงินซื้อเสียงแต่กลับเพิ่งไปแจ้งความเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ หลังจากมีการเลือกตั้งแล้ว ๒ - ๓ วัน และได้ตอบนายความผู้คัดค้านว่า ในวันเลือกตั้งพยานไปเลือกตั้งเบอร์ ๒ นายวิศณุผู้ร้องเรียนการเลือกตั้ง แสดงให้เห็นว่า พยานเป็นผู้สนับสนุนนายวิศณุ ดังนั้นผู้คัดค้านจึงไม่น่าจะแจกเงินให้แก่พยานซึ่งเป็นผู้สนับสนุนฝ่ายตรงข้ามอันจะถูกร้องเรียนได้โดยง่าย จึงไม่อาจรับฟังได้ว่านายอำพรแจกเงินให้แก่นางสาวสุดารัตน์

ส่วนกรณีนายปิยะมงคล ให้เงินซื้อเสียง ๖๐๐ บาท แก่นายสุรศักดิ์ เพื่อแบ่งให้คนในบ้านอีก ๕ คน หรือไม่ เห็นว่า พยานปากนายสุรศักดิ์เบิกความว่า ภายในบ้านมีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๖ คน แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่า ๖ คนนั้น มีใครบ้าง และเมื่อได้รับเงินแล้วหลังจากการเลือกตั้ง ๒ - ๓ วัน ได้เล่าให้นายหนุ่ยพิง นายหนุ่ยได้แนะนำให้ไปแจ้งความพยานจึงได้ไปแจ้งความเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และได้ความจากพยานผู้ร้องปากนายสุเทพเบิกความตอบนายความผู้คัดค้านว่า พยานเป็นทีมงานสนับสนุนการเลือกตั้งในครั้งนี้ของนายวิศณุนอกจากนี้ยังมีนายสำราญ นายสุรศักดิ์ และนางสาวสุดารัตน์ มาช่วยหาเสียงด้วย เชื่อว่านายสุรศักดิ์เป็นผู้สนับสนุนนายวิศณุในการเลือกตั้งครั้งนี้ ดังนั้น หากผู้คัดค้านจะนำเงินไปแจกชาวบ้านคงไม่น่าไปแจกแก่ผู้สนับสนุนคู่แข่งฝ่ายตรงข้าม จากเหตุผลดังวินิจฉัยมาข้างต้นจึงไม่อาจรับฟังได้ว่านายปิยะมงคลแจกเงินให้แก่นายสุรศักดิ์

ส่วนกรณีนายเจตให้เงินซื้อเสียง ๑๐๐ บาท แก่นางสาวพิกุลหรือไม่ เห็นว่า พยานผู้ร้องปากนายเรวัตร์ให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนว่า นางสาวพิกุลไปพบนายวิศณุเวลาเที่ยงวัน(๑๒ นาฬิกา) นางสาวพิกุลให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนว่า ไปพบนายวิศณุเวลา ๑๕ นาฬิกา จึงเป็นข้อแตกต่างกัน และเหตุใดเมื่อได้รับเงินซื้อเสียงจึงต้องไปขอพบนายวิศณุ หากนางสาวพิกุลไม่พอใจที่มีการซื้อเสียงก็น่าจะไปแจ้งความแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดทันที แต่เพิ่งไปแจ้งความเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ หลังจากที่มีการเข้าพบนายวิศณุแล้ว และพยานผู้ร้องปากนายสุเทพเบิกความยืนยันว่า นางสาวพิกุลเป็นผู้สนับสนุนการหาเสียงให้แก่นายวิศณุในการเลือกตั้งครั้งนี้ ดังนั้น หากผู้คัดค้านจ้างให้หวัคะแนนมาแจกเงินชาวบ้าน คงไม่มาแจกให้แก่ผู้สนับสนุนคู่แข่งของตนเอง ส่วนที่นางสาวพิกุลถูกดำเนินคดีในข้อหารับเงินในการซื้อเสียง ตามสำเนาคำพิพากษาอาญาหมายเลขแดง ๙๔๘/๒๕๕๑ ของศาลจังหวัด ก็ไม่ปรากฏในคำพิพากษานางสาวพิกุลรับเงินจากนายเจต จึงรับฟังไม่ได้ว่านายเจตแจกเงินให้แก่นางสาวพิกุล ๑๐๐ บาท ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๔/๒๕๕๓ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๘๖/๒๕๕๑)

๒๕. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๒)

การที่นายสมภพ(บิดานายพิทักษ์สิทธิ์)จัดสร้างศาลาการเปรียญสำนักสงฆ์ แต่เมื่อไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า ผู้คัดค้าน นายพิทักษ์สิทธิ์(ผู้มีรูปในป้ายโฆษณาหาเสียงเป็นที่ปรึกษาผู้คัดค้าน) นายอดิศักดิ์(ผู้มีรูปในป้ายโฆษณาหาเสียงเป็นเลขานุการผู้คัดค้าน) และผู้สมัครทีมผู้คัดค้านร่วมกันหาเสียงกับผู้ใดในบริเวณสำนักสงฆ์ที่ก่อสร้างศาลาการเปรียญเพื่อให้ได้รับเลือกตั้งและจากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า ผู้คัดค้านร่วมกับนายพิทักษ์สิทธิ์และนายอดิศักดิ์เข้าไปเกี่ยวข้องกับการก่อสร้างศาลาการเปรียญอย่างไรหรือเข้าไปหาเสียงหรือหาประโยชน์เพื่อให้ได้รับคะแนนเสียงหรือความนิยมอย่างไร ส่วนดาบตำรวจปรมัตต์เพียงกล่าวอ้างลอยๆว่า ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการก่อสร้างศาลาการเปรียญจากคนงานหรือชาวบ้านโดยไม่ทราบว่าเป็นใคร พยานหลักฐานของ

ผู้ร้องในส่วนนี้จึงมีน้ำหนักร้อย ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๘๙๙/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๕๒/๒๕๕๑)

๒๖. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๒)

ผู้ร้องเสนอบันทึกถ้อยคำพยานของนางวรรณมา นายไพรัช และนางชุตติมา พยานในที่เกิดเหตุที่ยืนยันได้ความว่า ขณะที่นายวัฒนา กำลังใช้รถแทรกเตอร์ไถปรับพื้นที่อยู่นั้นผู้คัดค้านกับนายไพโรจน์ได้เดินทางไปที่ดินที่เกิดเหตุ ผู้คัดค้านพูดเรื่องการนำรถแทรกเตอร์มาไถปรับพื้นที่ให้และพูดถึงการจัดหางบประมาณเพื่อนำมาพัฒนาพื้นที่แห่งนี้พร้อมแนะนำตัวกับชาวบ้านผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่กำลังดูการไถปรับพื้นที่ให้ช่วยลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้คัดค้าน ส่วนผู้คัดค้านเสนอพยานหลักฐานว่า นายไพโรจน์เป็นผู้ขอให้นายนิรันดรสมาชิกสภาเทศบาลด้วยกันนำรถแทรกเตอร์ไปไถปรับพื้นดินในครั้งนี้อย่างนี้ ตามคำขอของนายวิระพจน์และนางวรรณมา ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าผู้คัดค้านเป็นผู้นำรถแทรกเตอร์ไปไถปรับพื้นที่ อันเป็นการให้ประโยชน์โดยตรงหรือทางอ้อมแก่ชุมชนหรือมีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดดังกล่าว ส่วนข้อกล่าวหาที่ว่า ผู้คัดค้านแนะนำตัวกับชาวบ้านให้ช่วยลงคะแนนสนับสนุนตนเองหากได้รับเลือกตั้งแล้วจะจัดหางบประมาณเพื่อนำมาพัฒนาที่ดินดังกล่าวนี้ เห็นว่านายไพโรจน์และนางชุตติมาให้ถ้อยคำและเบิกความว่า ผู้คัดค้านพูดกับนางวรรณมาว่า “หลังจากไถปรับพื้นที่ดินแล้ว จะนำตาข่ายมากั้นไม่ให้สุนัขเข้ามาถ่ายอุจจาระและจะนำหญ้ามาปลูกให้ด้วย” และนางวรรณมาได้พูดตอบผู้คัดค้านว่า “อย่าเพิ่งเลยก็ได้ สจ. เสียก่อนค่อยมาทำ” และนางชุตติมายังให้การอีกว่า นางวรรณมาแนะนำผู้คัดค้านกับนางนางสุนันทาว่า จะเป็นผู้สมัคร สจ. และผู้คัดค้านได้ขอให้นางสุนันทาลงคะแนนเสียงให้ แต่ตามบันทึกถ้อยคำพยานที่อยู่ในเหตุการณ์คนอื่นกลับไม่ได้ให้การยืนยันเช่นที่พยานทั้งสองยืนยัน โดยเฉพาะนางวรรณมายังให้การปฏิเสธคำให้การที่ได้ให้การไว้ต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนว่าเป็นคำให้การที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง นอกจากนี้คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนก็ได้สอบคำให้การนางสุนันทาที่ถูกระบุว่าอยู่ในเหตุการณ์ประกอบสำนวนการสอบสวนไว้ ทั้งความสัมพันธ์ระหว่างนายไพโรจน์และนางชุตติมากับผู้ร้องเรียนเห็นว่า บุคคลทั้งสองมีความคุ้นเคยกับผู้ร้องเรียนและเป็นผู้ช่วยขับรถหาเสียงให้แก่ผู้ร้องเรียน คำให้การของพยานทั้งสองจึงต้องฟังด้วยความระมัดระวัง พยานหลักฐานของผู้คัดค้านที่นำมาสืบจึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือกว่าพยานของผู้ร้อง ข้อกล่าวหาของผู้ร้องข้อนี้ฟังไม่ได้เช่นกัน ปัญหาข้อสุดท้าย ผู้คัดค้านให้เงิน ๑,๐๐๐ บาทแก่นายวัฒนาและสัญญาว่าจะให้เงินค่าจ้างอีก ๑,๕๐๐ บาทแก่นายวัฒนา หลังจากที่ทำงานเสร็จแล้วหรือไม่ ผู้ร้องเสนอบันทึกคำพยานของนายไพรัชและนางชุตติมาที่ให้การแต่เพียงว่า เห็นผู้คัดค้านล้วงกระเป๋ากางเกงแล้วยื่นมือไปที่คนขับรถ ไม่ทราบว่าคุณคัดค้านยื่นอะไรให้กับคนขับรถ เมื่อพยานปากนายวัฒนาเบิกความว่า พยานยืนยันว่าบันทึกถ้อยคำของพยานที่ผู้คัดค้านอ้างส่งมีข้อเท็จจริงถูกต้องยิ่งกว่าบันทึกถ้อยคำของพยานที่ผู้ร้องอ้างส่ง ข้อกล่าวหาของผู้ร้องจึงฟังไม่ขึ้นเช่นกัน ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๘๓๐/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๘๓/๒๕๕๑)

๒๗. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีให้ เสนอให้ฯ มาตรา ๕๗(๒)

การที่ผู้คัดค้านในฐานะนายก อบต. ได้ทำสัญญาจัดจ้างร้านประสิทธิ์ก่อสร้างปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรังทางสาธารณะก่อนสิ้นสุดการดำรงตำแหน่งเพียง ๑๗ วัน โดยไม่ปรากฏว่าเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วนต้องดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชน และไม่ปรากฏว่าพยานผู้ร้องเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับ

ผู้คัดค้านมาก่อน และผู้คัดค้านมิได้โต้แย้งว่าพยานดังกล่าวเป็นผู้แทนหรือห้วคณะแนวของผู้สมัครรายอื่น พยานผู้ร้องจึงไม่มีส่วนได้เสียในผลการเลือกตั้ง เชื่อว่าคงไม่กล้าเบิกความอันเป็นเท็จต่อศาลเพื่อใส่ร้ายปรักปรำผู้คัดค้าน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายควนสนิทสนมกับสามมีผู้คัดค้าน นางสาวสวยเป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือผู้คัดค้านหาเสียง และบุคคลทั้งสองได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ/ผู้แทนชุมชนในการตรวจการจ้าง แต่กลับนำดินลูกรังไปถมให้แก่ชาวบ้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยบอกว่าเป็นโครงการของสามมีผู้คัดค้านและขอให้เลือกผู้คัดค้าน ส่วนนายวุฒิภรณ์ซึ่งขับรถบรรทุกดินเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้คัดค้านบอกผู้จะเลี้ยงอาหารและสุราทอบแทนที่นำดินไปถมให้ว่า ผู้คัดค้านจัดเตรียมอาหารให้แล้ว ดังนั้นผู้คัดค้านย่อมจะต้องทราบการที่บุคคลทั้งสามนำดินลูกรังไปถมให้แก่ชาวบ้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านได้ดำเนินการระงับการกระทำเช่นนั้น จึงน่าจะเชื่อได้ว่าผู้คัดค้านรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำดังกล่าว จึงมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้คัดค้านมีกำหนด ๑ ปี (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๘๒๔/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๒๔/๒๕๕๑)

๒๘. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีเลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด มาตรา ๕๗(๔)

สถานที่ที่อ้างว่ามีการจัดเลี้ยงเป็นร้านขายของชำ ย่อมต้องมีลูกค้าเข้าออก ดาบตำรวจณรงค์ (สามมีผู้คัดค้านที่ ๒)อาจนั่งดื่มเบียร์กับนายอุดมซึ่งเป็นทีมงานหาเสียงของผู้คัดค้านทั้งสอง เมื่อมีเพียงว่าที่ร้อยตรีธนกฤตเท่านั้นที่เบิกความยืนยันว่า มีการจัดเลี้ยงแต่ก็ไม่ได้ถ่ายภาพไว้ในขณะที่พบเห็นทั้งที่เบิกความว่า ในรถยนต์มีกล้องถ่ายภาพและกล้องถ่ายวีดีทัศน์ ส่วนนายสงวนศักดิ์ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐที่ออกไปตรวจสอบการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งด้วยกัน มิได้ยืนยันว่ามีการจัดเลี้ยง เช่นนี้ พยานหลักฐานของผู้ร้องยังไม่เพียงพอให้ควรเชื่อว่าการจัดเลี้ยงเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้คัดค้านทั้งสอง ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๑๘/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๘๖/๒๕๕๑)

๒๙. ฐานความผิดหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีเลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด มาตรา ๕๗(๔)

เมื่อผู้คัดค้านทั้งเจ็ดยอมรับว่า การประชุมทั้ง ๔ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ มีการแนะนำตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลและสมาชิกสภาเทศบาลตำบล มีการแถลงนโยบายและเลี้ยงอาหารชาวบ้าน เพื่อเป็นการต้อนรับและแสดงความมีน้ำใจที่ชาวบ้านเสียสละเวลามาร่วมงาน ซึ่งเป็นการกระทำภายใน ๖๐ วันก่อนวันครบวาระการดำรงตำแหน่งจนถึงวันเลือกตั้ง แม้พยานผู้คัดค้านทั้งเจ็ดจะให้ถ้อยคำยืนยันว่า การจัดเลี้ยงดังกล่าวเป็นการรับประทานอาหารร่วมกันระหว่างผู้คัดค้านทั้งเจ็ดกับทีมงาน คำพยานดังกล่าวก็ขัดแย้งกับถ้อยคำของผู้คัดค้านทั้งเจ็ด กรณีจึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้คัดค้านทั้งเจ็ดร่วมกันจัดเลี้ยงอาหารและเครื่องดื่มตามคำร้องจริง จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้านทั้งเจ็ดมีกำหนด ๑ ปี และให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้านทั้งเจ็ด (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๗๗/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๑๐๕/๒๕๕๑)

๓๐. ฐานความผิดหาเสียงด้วยวิธีหลอกลวง บังคับ ชู่เชี่ยฯ มาตรา ๕๗(๕)

การที่นายอนุสรณ์ถ่ายภาพร่วมกับผู้คัดค้านและบุคคลอื่นหลายคนมีพระภิกษุรวมอยู่ด้วย ๒ รูป ซึ่งถ่ายในโอกาสตรวจรับงานจ้างชุดเจาะบ่อน้ำบาดาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีลักษณะให้เข้าใจไปได้ว่า นายอนุสรณ์เป็นทีมงานของผู้คัดค้านและสนับสนุนผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านจึงไม่ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗(๕) ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๘๖๓/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กทต. ที่ ๓/๒๕๕๑)

๓๑. ฐานความผิดหาเสียงด้วยวิธีหลอกลวง บังคับ ชูเชิญฯ มาตรา ๕๗(๕)

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามที่นำสืบว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๙๑.๔/ว๖๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่องแจ้งแนวทางแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีการดำเนินการก่อสร้าง จัดหา ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อย ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ในลักษณะให้เปล่าสำหรับผู้ที่ยากจนคัดเลือกหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๘๙๑.๔/ว๕๖๔ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่องการดำเนินการ “โครงการบ้านท้องถิ่นไทย เติบโตองค์กรฯ ๘๐ พรรษา” โดยกำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้คัดเลือกผู้ที่สมควรได้รับความช่วยเหลือด้วยกระบวนการประชาคมท้องถิ่นพิจารณาความเหมาะสมและใช้งบประมาณของท้องถิ่น นอกจากนี้นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พยานผู้คัดค้าน เบิกความยืนยันข้อเท็จจริงว่าการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อยเป็นนโยบายที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และเทศบาลเมืองพนัสนิคม ก็ได้จัดทำโครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนในลักษณะนี้เช่นกัน ในชื่อว่า โครงการบ้านเอื้ออาทร ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงมีความสอดคล้องกันทำให้เชื่อได้ว่า โครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนผู้ยากจนของผู้คัดค้านที่โฆษณาหาเสียงว่า “จัดทำโครงการบ้านเอื้ออาทร สำหรับประชาชนที่ยากจน(ฟรี)” นั้น เป็นนโยบายหนึ่งที่รัฐสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการได้ ดังนั้นการโฆษณาหาเสียงว่า “จัดทำโครงการบ้านเอื้ออาทร สำหรับประชาชนที่ยากจน(ฟรี)” จึงไม่ขัดต่อกฎหมาย ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๘๕/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กทต. ที่ ๖๐,๖๑,๖๒/๒๕๕๑)

๓๒. ฐานความผิดหาเสียงด้วยวิธีหลอกลวง บังคับ ชูเชิญฯ มาตรา ๕๗(๕)

การที่นายชิตสภนธ์เบิกความว่า พยานทราบจากนายเก่งว่า คืนวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๒๓ นาฬิกา นายบุญชัยกับนายสุเทพและชายไม่ทราบชื่อรวม ๘ คน บุกรุกเข้าไปในบ้านนายเก่ง โดยมีอาวุธปืนและชุนายเก่งไม่ให้ช่วยเหลือสนับสนุนพยานและบอกว่าหากผู้คัดค้านไม่ได้รับเลือกตั้งครั้งนี้จะฆ่าให้ตาย ทำให้นายเก่งเกิดความหวาดกลัว แต่นายเก่งพยานผู้ร้องกลับเบิกความว่า นายบุญชัยกับนายสุเทพมาพบพยานแต่ไม่มีการข่มขู่คุกคามหรือบังคับนายเก่งให้กระทำการใดหรือไม่กระทำการใด เหตุที่นายเก่งไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเนื่องจากจำเป็นต้องพาภริยาไปพบแพทย์ พยานหลักฐานผู้ร้องจึงไม่พอพียงได้ว่า ผู้คัดค้านได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายเลือกตั้งตามคำร้อง ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๑๕๖/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กทต. ที่ ๑๙๒/๒๕๕๑)

๓๓. ฐานความผิดหาเสียงด้วยวิธีหลอกลวง บังคับ ชูเชิญฯ มาตรา ๕๗(๕)

การที่นายคองสกลกล่าวคำปราศรัยว่า “ยอดการศึกษานายอดุลย์ทำอะไร อุดหนุนเงิน เงินมีกองอยู่ที่ อบจ. ก็มาจากเงินภาษีพ่อแม่พี่น้องทั้งหมดไปอุดหนุนโรงเรียนต่างๆ ซื้อหนังสือผีบ้าๆ อะไรครับ เล่มละสี่หมื่นห้าหมื่น เล่มเดียวสี่หมื่นห้าหมื่น บังคับให้ครูซื้อจนซื้อเองไม่ได้ ก็เอามาให้โรงเรียนซื้อให้ เพราะว่ามันผิชอบจ.ก็ไม่กล้าซื้อ มันซื้อไม่ได้มันผิดกฎหมาย มันผิชอบจ. มันเกิดการทุจริต ก็เลยไม่ซื้อเอง โอนเงินไปให้โรงเรียนต่างๆโรงเรียนละล้าน ไม่เกิดประโยชน์ หนังสือพวกนี้” ซึ่งมีความหมายว่า นายอดุลย์บังคับให้โรงเรียนจัดซื้อหนังสือเล่มละสี่หมื่นถึงห้าหมื่นบาท จึงเป็นข้อความอันเป็นเท็จ หากใช้การแสดงความเห็นโดยสุจริตและเป็นธรรม ทั้งไม่เป็นการติชมด้วยความเป็นธรรม จึงเป็นการใส่ร้ายนายอดุลย์ให้ได้รับความเสียหาย และขณะที่นายคองสกลพูดปราศรัยผู้คัดค้านก็อยู่ฟังด้วย โดยผู้คัดค้านพูดปราศรัยเป็นคนสุดท้าย ผู้คัดค้านจึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าไม่รู้เรื่องที่นายคองสกลพูดปราศรัยตามคำร้อง ถือได้ว่าผู้คัดค้านก่อน สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นายคองสกลกล่าวคำปราศรัยหาเสียงใส่ร้ายนายอดุลย์ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๕๗(๕) ตามคำร้อง จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้านมีกำหนดเวลาหนึ่งปี และให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดใหม่แทนผู้คัดค้าน (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๖๗/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๑๓/๒๕๕๑)

๓๔. ฐานความผิดหาเสียงด้วยวิธีหลอกลวง บังคับ ชูเชิญฯ มาตรา ๕๗(๕)

การที่ผู้คัดค้านทั้งสองจัดพิมพ์ประวัติการศึกษาว่ากำลังศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ก็เนื่องจากผู้คัดค้านทั้งสองเชื่อโดยสุจริตว่า สามารถสมัครเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่ถูกร้องคัดค้านได้แน่ ถึงแม้จะหาเสียงผู้คัดค้านทั้งสองจะเป็นเพียงผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้ารับการศึกษเท่านั้น แต่หลังการเลือกตั้งมหาวิทยาลัยได้รับผู้คัดค้านทั้งสองเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแล้ว ทั้งคำว่า “กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาตรี” มีความหมายอยู่ในตัวว่า ยังไม่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งก็ตรงกับวุฒิการศึกษาของผู้คัดค้านทั้งสอง การกระทำของผู้คัดค้านทั้งสองจึงยังไม่ถึงขนาดเป็นการหลอกลวง หรือจงใจให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับประวัติการศึกษาของผู้คัดค้านทั้งสอง ตามมาตรา ๕๗(๕) ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๖๗๙/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๙๗/๒๕๕๑)

๓๕. ฐานความผิดหาเสียงด้วยวิธีหลอกลวง บังคับ ชูเชิญฯ มาตรา ๕๗(๕)

นายอนุกุลพยานผู้ร้องได้ทำบันทึกว่า ในวันที่ไปสมัครรับเลือกตั้ง สมาชิกทุกคนสวมเสื้อในนามของกลุ่มพลังประชาชนรวมทั้งผู้คัดค้านด้วย ซึ่งเจือสมกับคำเบิกความของผู้คัดค้านและพยานของผู้คัดค้านที่เบิกความสอดคล้องกันว่า พยานเป็นสมาชิกกลุ่มพลังประชาชนซึ่งมีนายอนุกุลเป็นหัวหน้ากลุ่ม โดยไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคพลังประชาชนที่สำนักงานของนายอนุกุลเว้นแต่ผู้คัดค้านไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคเองที่ทำการพรรคกรุงเทพมหานคร แต่ทางพรรคไม่ได้ออกหลักฐานการเป็นสมาชิกพรรคให้ และในชั้นพิจารณานายอนุกุลได้เบิกความยืนยันว่า ผู้คัดค้านเป็นสมาชิกกลุ่มโดยชี้แจงว่า เนื่องจากสมาชิกมีจำนวนมากจึงหลงผิดไป และยังได้เบิกความอีกว่า สมาชิกกลุ่มพลังประชาชนทุกคนสวมเสื้อในนามของกลุ่ม เจือสมกับคำเบิกความของผู้คัดค้านว่า เสื้อซึ่งมีตราสัญลักษณ์ของพรรคพลังประชาชนได้มาจากนายอนุกุล พฤติการณ์ดังกล่าว จึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่า ผู้คัดค้านเชื่อโดยสุจริตว่าตนมีสิทธิที่จะใช้สัญลักษณ์ของพรรคพลังประชาชนในการหาเสียงได้ ส่วนหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่องข้อห้ามในการหาเสียงเลือกตั้ง เกี่ยวกับเครื่องหมายพรรคการเมือง

ผู้สมัครต้องได้รับอนุญาตจากพรรคการเมืองก่อนจะกระทำก็ได้ ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้แจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ การกระทำของผู้คัดค้านจึงไม่เป็นความผิดตามที่ถูกร้อง ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๖๔/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๔๙/๒๕๕๑)

๓๖. ฐานความผิดผู้สมัครจัดยานพาหนะ มาตรา ๕๘

การที่นายประสิทธิ์พยานผู้คัดค้านให้การเจือสมพยานผู้ร้องว่า ในวันเลือกตั้ง นายประสิทธิ์ร่วมกับนายสี และนางเทียนนั่งรถยนต์ของผู้คัดค้านมาลงที่หน้าบ้านของผู้คัดค้าน โดยมีนายอำนวยนั่งรถไปกับผู้คัดค้านด้วย หลังจากลงจากรถยนต์ของผู้คัดค้านแล้วนายอำนวยและนายบุตรดีขับรถจักรยานยนต์ออกจากบ้านของผู้คัดค้านมารับนายประสิทธิ์ นายสี นางเทียน และหลานชายอายุประมาณ ๗ ขวบอีกคนหนึ่งไปยังที่เลือกตั้งโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสาร ส่วนคำให้การของนายสีกับนางเทียนพยานผู้คัดค้านนั้น ชัดแย้งกับคำให้การของนายประสิทธิ์ โดยได้ให้การว่า บุตรสาวตนได้โทรศัพท์ไปแจ้งนายเชียรให้ว่าจ้างคนขับรถจักรยานยนต์ไปรับพวกตนนั้น เห็นว่าคำให้การของนายสีกับนางเทียนยังมีข้อพิรุธ เนื่องจากนายอำนวยและนายบุตรดีไม่มีอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง จึงไม่มีเหตุผลที่บุคคลทั้งสองจะรับจ้างขับรถจักรยานยนต์ไปส่งนายสีและนางเทียนยังที่เลือกตั้งได้ ส่วนที่นายประสิทธิ์เบิกความว่า คำให้การของพยานที่ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวน ไม่ถูกต้องโดยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อความขึ้นเองและไม่ได้อ่านให้ฟัง เห็นว่าคำให้การดังกล่าวมีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติและขั้นตอนการเดินทางไปที่เลือกตั้งของพยานอย่างละเอียดทุกขั้นตอน ยากที่เจ้าหน้าที่จะปรุงแต่งขึ้นมาเองได้ ประกอบเจ้าหน้าที่ผู้สอบคำถ้อยคำดังกล่าวไม่เคยรู้จักและมีสาเหตุเกรงกับพยานมาก่อน ทั้งไม่ปรากฏว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในผลการเลือกตั้งกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดด้วย ดังนั้นคำให้การที่นายประสิทธิ์ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนของผู้ร้องจึงเป็นจริงยิ่งกว่าคำเบิกความต่อศาล จึงมีเหตุที่จะสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้าน ตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕ (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๘๒๗/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๗๗/๒๕๕๑)

๓๗. ฐานความผิดหาเสียงในเวลาที่ต้องห้าม มาตรา ๖๑

การที่พยานผู้ร้อง ๒ ปาก ซึ่งอยู่ในเหตุการณ์เดียวกันโดยทั้งสองช่วยกันประครองบิดาซึ่งตาบอดและหูหนวกไปใช้สิทธิเลือกตั้งแต่กลับเบิกความแตกต่างกันโดยปากหนึ่งไม่ได้เบิกความถึงว่า ผู้คัดค้านได้ยกนิ้วขึ้น ๒ นิ้ว แต่อีกปากหนึ่งกลับเบิกความว่า ผู้คัดค้านไม่ได้พูดกับพยานปากนั้นเพียงแตยกนิ้วขึ้น ๒ นิ้ว ส่วนพยานผู้ร้องอีกสองปากไม่ได้รู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยตนเองเพียงแต่ได้รับการบอกเล่าจากนายกิตติธัช เมื่อพยานปากนายกิตติธัชไม่มาศาล ศาลต้องปฏิเสธที่จะรับฟังคำให้การที่พยานของผู้ร้องทั้งสองปากที่ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยคดีที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๓ วรรคสอง ส่วนนางศิริภาณีที่ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนผู้ร้องก็ไม่ได้อ้างเป็นพยานในชั้นไต่สวนและไม่ได้นำพยานมาศาลจึงต้องห้ามมิให้รับฟังตามระเบียบเช่นเดียวกัน นอกจากนี้นายณรงค์อ้างว่าได้ไปร้องเรียนผู้คัดค้านหาเสียงในหน่วยเลือกตั้งต่อประธานกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง แต่ประธานกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งได้เบิกความในชั้นไต่สวนปฏิเสธว่า นายณรงค์ไม่ได้มาร้องเรียนกับตน

แต่อย่างไร พยานหลักฐานในชั้นไต่สวนไม่เพียงพอให้รับฟังได้ ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๑/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๙๔/๒๕๕๑)

๓๘. ฐานความผิดหาเสียงในเวลาที่ต้องห้าม มาตรา ๖๑

ในวันเลือกตั้ง การที่ผู้คัดค้านแต่งกายโดยคล้องพวงมาลัยที่คอและมีผ้าขาวม้าคาดที่เอวไปที่โบสถ์แม่พระมหาการุณย์ซึ่งมีการทำพิธีมิสซาและจัดงานวันแม่โดยมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปร่วมพิธีเป็นจำนวนมาก และหน่วยเลือกตั้งก็อยู่ใกล้กับโบสถ์ ผู้คัดค้านย่อมเล็งเห็นได้ว่า การไปปรากฏตัวด้วยการแต่งกายที่มีลักษณะเป็นการหาเสียงย่อมทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไปร่วมพิธีไม่น้อยหรือมากแม้จะรู้จักผู้คัดค้านอยู่แล้ว ฉุกใจหรือนึกขึ้นได้อันเป็นการตอกย้ำความรู้สึกในการรับรู้ที่ผู้คัดค้านเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลมากยิ่งขึ้น ถือได้ว่าผู้คัดค้านมีเจตนาใช้ตนเองเพื่อเป็นการโฆษณาหาเสียงต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไปร่วมพิธีเพื่อจงใจให้ลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้คัดค้าน แม้การใช้ผ้าขาวม้าคาดที่เอวจะใช้กันอยู่ทั่วไปในต่างจังหวัด แต่ถ้ามีการนำพวงมาลัยมาคล้องคอด้วยย่อมเป็นการแต่งกายที่ผิดแผกไปจากการแต่งกายทั่วไปที่จะไม่นำพวงมาลัยมาคล้องที่คอ ทั้งปรากฏว่าก่อนวันเลือกตั้งผู้คัดค้านไม่เคยคล้องพวงมาลัยเข้าโบสถ์ และหลังวันเลือกตั้งผู้คัดค้านไม่ได้เคยไปร่วมพิธีที่โบสถ์อีกเลย ที่ผู้คัดค้านอ้างว่า ภายหลังจากเลือกตั้งประมาณ ๑ เดือน ที่ไม่ได้ไปร่วมพิธีในโบสถ์เนื่องจากอยู่ในช่วงที่ถูกร้องเรียนเกรงว่าจะเป็นการกระทำผิดกฎหมายนั้น เห็นว่า เมื่อการเลือกตั้งเสร็จสิ้นแล้ว การไปร่วมพิธีในโบสถ์ย่อมไม่เป็นการผิดกฎหมาย ในทางตรงข้ามกลับจะเป็นที่เห็นได้ว่าผู้คัดค้านไปร่วมพิธีในโบสถ์โดยปกติวิสัยตลอดมิใช่เฉพาะวันเลือกตั้งเท่านั้น จึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้คัดค้านได้กระทำการตามที่ถูกร้อง จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้คัดค้าน ๑ ปี และให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนผู้คัดค้าน (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๗๑/๒๕๕๓ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๒๒๕/๒๕๕๑)

๓๙. ฐานความผิดความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ มาตรา ๑๑๕

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งผิดพลาดเป็นเหตุให้ผู้ที่ไม่มีชื่อในบัญชีรายชื่อ ๒๔ คน ที่ไปแสดงตนเพื่อขอใช้สิทธิเลือกตั้งไม่สามารถลงคะแนนเลือกตั้งได้ ในขณะที่ผู้คัดค้านได้คะแนนมากกว่าผู้ร้องเรียนเพียง ๑๙ คะแนน การจัดทำบัญชีรายชื่อที่มีข้อผิดพลาดดังกล่าวจึงมีผลให้คะแนนเสียงเลือกตั้งไม่ตรงต่อความเป็นจริง การเลือกตั้งครั้งนี้จึงมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จึงมีเหตุทำให้ต้องเลือกตั้งใหม่ตามบทบัญญัติมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๕ (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๑๙/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๔๑/๒๕๕๑)

๔๐. ฐานความผิดความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ มาตรา ๑๑๕

กรณีมีการตั้งเต็นท์ที่มีชื่อผู้คัดค้านปรากฏอยู่ด้วยบริเวณหน่วยเลือกตั้ง เกี่ยวกับความเป็นมาของเต็นท์พิพาทนั้น เห็นว่า เมื่อมีการพบเห็นชื่อของผู้คัดค้านติดอยู่ในเต็นท์ ก็ได้มีการแก้ไขโดยการพันสีทับและใช้กระดาษขาวปิดทับ เมื่อพบว่ากระดาษที่ปิดทับหลุดลอกออกก็มีการรื้อเต็นท์ออกในขณะที่มีการเลือกตั้งผ่านไปแล้วประมาณ ๑ ชั่วโมง ดังนั้นการจะอนุมานเอาว่า ผู้คัดค้านได้ประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าว

หรือมีการเอื้อประโยชน์ต่อผู้คัดค้านในการจูงใจให้ลงคะแนนเสียงให้อันจะฟังว่าการเลือกตั้งครั้งนี้เป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรมนั้น เป็นเรื่องที่ห่างไกลเกินไป ไม่เป็นเหตุให้เพิกถอนการเลือกตั้งได้

ส่วนการลงบัตรเลือกตั้งข้ามหน่วยเลือกตั้ง เมื่อกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งปล่อยปลละเลยต่อภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เป็นเหตุให้มีข้อระวางสงสัยว่าเกิดการทุจริตเลือกตั้ง แต่จากการตรวจสอบพยานหลักฐานก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงบ่งชี้ให้เห็นว่ามีการทุจริตเลือกตั้งแต่อย่างใด จึงจะเพิกถอนการเลือกตั้งเพราะเหตุนี้ไม่ได้

ประเด็นสุดท้าย กรณีมีบัตรเลือกตั้งปะปนกันในหลายหน่วยเลือกตั้ง เห็นว่า เป็นความผิดพลาดปกติธรรมดาที่อาจเกิดขึ้นได้เพราะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลในคราวเดียวกัน เมื่อไม่ปรากฏพฤติการณ์ที่บ่งชี้ให้เห็นว่า มีการกระทำทุจริตการเลือกตั้งแต่อย่างใด คะแนนระหว่างผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งกับผู้ที่ได้คะแนนรองลงไปก็แตกต่างกันมาก ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ ยังไม่พอฟังว่าการเลือกตั้งเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม อีกทั้งข้อผิดพลาดบกพร่องต่างๆดังกล่าวก็ปรากฏว่า ผู้ร้องพบเห็นตั้งแต่แรกในระหว่างดำเนินการเลือกตั้ง แต่ก็ได้ดำเนินการแก้ไข กลับปล่อยปลละเลยให้มีการดำเนินการเลือกตั้งไป ลักษณะดังกล่าวเป็นการนำข้อผิดพลาดจากการปฏิบัติของผู้ร้องมาเป็นเหตุร้องขอให้เพิกถอนโดยการอ้างเอาประโยชน์จากความผิดพลาดของตนเอง กรณีจึงไม่อาจสั่งให้เพิกถอนการเลือกตั้งตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕ ยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๘๒๘/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๕/๒๕๕๑)

๔๑. การสืบสวนสอบสวน มาตรา ๒๔ พ.ร.บ.ว่าด้วย กต. ๒๕๕๐

ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ วินิจฉัยได้ แม้ว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสระบุรีจะได้รับเรื่องร้องเรียนในวันเลือกตั้ง แต่ก็ไม่มีข้อบัญญัติว่าผู้ร้องจะต้องวินิจฉัยคำร้องของผู้ร้องเรียนให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะมีการประกาศผลการเลือกตั้ง โดยพยานหลักฐานที่ใช้ในการพิจารณาอาจจะได้มาก่อนและหลังการเลือกตั้งก็ได้ สำหรับผู้คัดค้านที่ ๒ นั้น แม้ในคำร้องเรียนของนายอิทธิพลจะมีได้กล่าวหาผู้คัดค้านที่ ๒ แต่นายอิทธิพลได้ให้ถ้อยคำต่ออนุกรรมการสืบสวนสอบสวนว่า นางวิภาวดีเป็นพยานบุคคลรู้เห็นว่าการแจกเงินซื้อเสียง ทำให้ผู้ร้องสืบสวนสอบสวนจนผู้ร้องเชื่อว่าผู้คัดค้านที่ ๒ กระทำการฝ่าฝืน พ.ร.บ.การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕ ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ วินิจฉัยคดีได้(คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๗ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๑๖/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๕๔/๒๕๕๑)

๔๒. การสืบสวนสอบสวน มาตรา ๒๔ พ.ร.บ.ว่าด้วย กต. ๒๕๕๐

คำร้องคัดค้านการเลือกตั้งของนาย ก ที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้คัดค้านซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบล ไม่ได้ระบุที่อยู่ของผู้ถูกคัดค้านและผู้ที่ถูกกล่าวหา จำนวน ๗ คน ว่าได้รับเงิน ๕๐๐ บาท เพื่อให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้ผู้คัดค้าน จึงเป็นคำร้องคัดค้านที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวนสอบสวนและการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ.๒๕๕๐ ข้อ ๓๔(๑) ประกอบข้อ ๒๓(๓) ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยอไม่มีอำนาจรับไว้เป็นเรื่องคัดค้าน

ส่วนการแจ้งข้อกล่าวหาที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแจ้งแก่ผู้คัดค้านปรากฏว่า ข้อกล่าวหาที่แจ้งนั้นระบุแต่เพียงว่า ผู้คัดค้านซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลดอนเกาะคา หมายเลข ๑ ผู้ถูกร้องเรียนได้ให้ตัวแทนนำเงินไปแจกให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลดอนเกาะคาอันเป็นการฝ่าฝืน พ.ร.บ.การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕ มาตรา ๕๗(๑) รวม ๗ กรรม โดยไม่ได้ระบุว่าใครเป็นตัวแทน ใครเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวนสอบสวนและการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ.๒๕๕๒ ข้อ ๕๙ , ๕๙/๑ ประกอบข้อ ๔๐ และ พ.ร.บ.ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๔ วรรค ๒ เนื่องจากในการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกร้องเรียน(ผู้คัดค้าน)จะต้องอธิบายข้อกล่าวหาด้วย การแจ้งข้อกล่าวหาโดยไม่ระบุตัวบุคคลย่อมไม่มีบุคคลใดที่จะสามารถนำพยานหลักฐานมานำสืบแก้ร้องเรียนได้อย่างมากก็ได้แต่ปฏิเสธลอยๆและนำพยานหลักฐานมานำสืบได้แต่เพียงว่าเป็นคนดี ไม่มีเงินชื่อเสียง เช่นที่ผู้คัดค้านให้การและนำ พ.ต.ท.ดำ และนายแดง มาให้การเป็นพยานเท่านั้น กรณีจึงเท่ากับว่ามีได้มีการอธิบายข้อกล่าวหาให้แก่ผู้คัดค้านซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนฟัง จึงถือว่า กกต. ไม่ให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านทราบเหตุแห่งการร้องคัดค้านหรือการกล่าวหา

เมื่อคำร้องคัดค้านไม่ถูกต้องตามระเบียบและการแจ้งข้อกล่าวหาที่ไม่ชอบ ย่อมทำให้กระบวนการสืบสวนสอบสวนและการวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องคัดค้านการเลือกตั้งของผู้ร้องไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมายในข้อสาระสำคัญ ส่งผลให้ผู้ร้องไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องเรียนของผู้ร้องคัดค้านการเลือกตั้ง และยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์ภาค ๒ แผนกคดีเลือกตั้งเป็นคดีนี้เพื่อพิจารณา จึงยกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๘๙๒/๒๕๕๑ , คำวินิจฉัยสั่งการ กกต. ที่ ๕๔/๒๕๕๑)

๔๓. การสืบสวนสอบสวน มาตรา ๒๔ พ.ร.บ.ว่าด้วย กกต. ๒๕๕๐

การแจ้งข้อกล่าวหาผู้คัดค้านแต่เพียงว่า เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๑๙ ถึง ๑๙.๓๐ นาฬิกา ผู้คัดค้านกับพวกพร้อมกันใช้ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ตัวแทน(หัวคะแนน)นำเงิน ๑๒,๐๐๐ บาท ไปแจกให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหมู่ที่ ๒ ตำบลบางวัว และนำเงิน ๑,๐๐๐ บาท ไปแจกให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหมู่ที่ ๑๐ ตำบลบางวัว เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนให้แก่ตน โดยไม่ระบุว่าใครคือตัวแทน ใครคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวนสอบสวนและการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ.๒๕๕๐ ข้อ ๔๓ วรรคหนึ่ง,๕๐ วรรคสาม และ พ.ร.บ.ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๔ วรรคสอง เนื่องจากในการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกร้องเรียน(ผู้ถูกคัดค้านทั้งเจ็ด)จะต้องอธิบายข้อกล่าวหาด้วย ซึ่งคำว่า“อธิบาย”ก็มีความหมายอยู่ในตัวแล้วว่าการชี้แจงแถลงไขให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบว่าผู้ถูกร้องเรียนได้ให้ใครเป็นตัวแทนของตนเองเงินไปแจกแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนใด เพื่อผู้ถูกร้องเรียนจะได้นำพยานหลักฐานมานำสืบแก้ข้อร้องเรียนได้ตามสิทธิ การแจ้งข้อกล่าวหาโดยไม่ระบุตัวบุคคลดังกล่าวย่อมไม่มีบุคคลใดที่จะสามารถนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อร้องเรียนได้ เพราะไม่อาจหยั่งรู้ได้ว่าบุคคลที่อ้างว่าเป็นตัวแทนของผู้ถูกร้องเรียนนั้นเป็นใคร อีกทั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ไม่ได้ให้โอกาสแก่ผู้คัดค้านทราบเหตุแห่งการคัดค้านหรือการกล่าวหาอีกด้วย เมื่อการแจ้งข้อกล่าวหาและการอธิบายข้อกล่าวหาแก่ผู้คัดค้านไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งและพ.ร.บ.ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าว ย่อมทำให้กระบวนการสืบสวนสอบสวนและการวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องคัดค้านการเลือกตั้งของผู้ร้องไม่ชอบด้วยระเบียบและ

กฎหมายในข้อสาระสำคัญส่งผลให้ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์ภาค ๒ เป็นคดีนี้เพื่อพิจารณายกคำร้อง (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๒๕/๒๕๕๒ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๗๓/๒๕๕๑)

๔๔. การสืบสวนสอบสวน มาตรา ๒๔ พ.ร.ป.ว่าด้วย กต. ๒๕๕๐

แม้บันทึกแจ้งข้อกล่าวหาจะไม่มีรายละเอียดว่าผู้สนับสนุนผู้คัดค้านนำเงินไปแจกให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนใด แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้คัดค้านได้นำพยานมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนในข้อกล่าวหาได้ถูกต้อง ดังนี้ยอมแสดงให้เห็นว่าผู้คัดค้านทราบรายละเอียดแห่งข้อกล่าวหาเป็นอย่างดีและสามารถต่อสู้คดีได้ การแจ้งข้อกล่าวหาจึงชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวนสอบสวนและการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ.๒๕๕๐ และพ.ร.ป.ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๔ แล้ว ส่วนการสอบสวนพยานของผู้ร้องและพยานของผู้คัดค้านในสถานที่แตกต่างกันไม่ใช่สิ่งสำคัญ (คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๔/๒๕๕๓ , คำวินิจฉัยสั่งการ กต. ที่ ๑๘๖/๒๕๕๑)

.....

<u>หมายเหตุ</u>	๑. นายนิสิต สุทธิวรลักษณ์	รองผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด	ผู้ย่อ
		สมุทรปราการ	
	๒. นายสมชาย แก่นสุวรรณ	รองผู้อำนวยการสำนักวินิจฉัย	ผู้ตรวจทาน
	๓. นายสมพล พงษ์พิพัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักวินิจฉัย	ผู้ตรวจทาน